

Olaylar- 1999 ve 2005 yılları arasında, RepublikaSrpska (Bosna Hersek'in bir oluşumu) ilk derece mahkemesi tarafından başvuranlara savaş tazminatlarının ödenmesine hükmetmiştir. Ödemeler yapılmamıştır. 2009 yılında, *Čolić ve Diğerleri/Bosna Hersek* davasında, Avrupa Mahkemesi savaş tazminatı ödenmesine hükmedilen nihai yerel kararların yerine getirilmemesinin Sözleşme'nin 6. maddesini ve 1 No'lu Ek Protokol'ün 1. maddesini ihlal ettiğine karar vermiştir, benzer çok sayıda dava göz önünde bulundurulduğunda, Davalı Devlet'i sorunu çözmek için genel tedbirler almaya davet etmiştir. Sonuç olarak, 2012 yılında RepublikaSrpska savaş tazminatlarına karşılık olarak 50 avroluk manevi tazminatın 2013 yılından itibaren 13 yıl içinde nakit olarak ödenmesini hükmeden nihai kararların icrasını öngören bir ödeme planı uygulamaya koymuştur. Uygulamanın zaman dilimi 2013 yılında 20 yıla kadar uzatılmıştır.

Hukuki Değerlendirme - Sözleşme'nin 6. maddesi ve 1 No'lu Ek Protokol'ün 1. maddesi: Mahkeme ödeme planının yeterliliğini incelemiştir. Mahkeme, halihazırda oluşmuş gecikmelerin uzunluğu ışığında, önerilen 20 yıllık zaman diliminin çok uzun olduğu kanaatindedir. Mahkeme Devlet'in ciddi kamu borcu ve uygulanmayan kararlar sayısı ve yerel mahkemeler önünde bekleyen davaları olduğunun farkında olmasına rağmen, bir Devlet makamına bir yargı borcuna itibar etmeyerek bir özür gibi fonların yokluğundan bahsetmenin açık olmadığını vurgulamıştır. Ayrıca, Devlet'in hukuk sistemi savaş tazminatlarının ödenmesine hükmedilen kararların sayısının bu kadar yüksek olmasına fırsat vermektedir. Toplumun genel menfaat talepleri ve tamamı Sözleşme'nin doğasında var olan bireyin temel haklarını koruma gereklilikleri arasında adil bir dengeyi gözlemlerken, bireye uygulanan söz konusu kararların uygulanmasının bir 20 yıl daha gecikmesinin sonucu ilgili alacaklılar üzerinde aşırı bir yük oluşturmuştur. 2013 yılında uzatılan şekliyle ödeme planı böylece Sözleşme'ye Ek 1 No'lu Protokol'ün 1. maddesine ve Sözleşme'nin 6. maddesine uygun değildir.

Sonuç: ihlal (oy birliğiyle)

Madde 41: Başvuru başına manevi tazminata karşılık olarak 1.000 avro

Madde 46: Birçok kişiyi etkileyen ihlalin mahiyeti göz önünde bulundurulduğunda, Davalı Devlet, tercihen mevcut karar nihai olduktan sonra bir yıl içerisinde, ödeme planını değiştirmelidir. Ayrıca, hâlihazırda oluşan gecikmenin uzunluğunu göz önünde bulundurarak,

2012 yılında ilk kabul edilen gibi, daha uygun bir uygulama aralığı getirilmelidir. Her durumda, hâlihazırda 10 yıldan daha fazla gecikme olan davalarda, kararların daha başka bir erteleme olmadan uygulanması gerekmektedir. Davalı Devlet, ayrıca söz konusu kararın ardından değiştirildiği şekliyle ödeme planı uyarınca kararların uygulanmasında bir gecikme durumunda yasal oranda gecikme faizi ödemeyi taahhüt etmelidir.

(Bk. ayrıca *Čolić ve Diğerleri/Bosna Hersek*, [1218/07](#) ve diğerleri, 10 Kasım 2009)